

CAPITIS XIV.

Argumentum, partitio, analysis.

Postquam Corinthijs exposuit, quam necessaria quamq; utilis sit charismatum inaequalitas: & quod charitati maximè sit studendum: nunc tertio docet, quod etiam interrogasse videntur, quatenus dono prophetiae & linguarum in ecclesia uti debeant: sic nimirum, ut linguae cedant prophetiae: seu, ut magis prophetare, quam linguis loqui studeant in cœtib. Quemadmodum igitur prius charismata omnia contulerat cum virtutibus cardinalibus, & has inter sese: ita nunc duo præcipua charismata, linguarum & prophetiarum, de quibus videntur emulationes inter Corinthios præcipuè fuisse, invicem comparat: & prophetiam utiliore, magisq; necessariam ecclesiae quam linguas esse varijs argumentis demonstrat.

Caput secundo in duas partes. Prior est collatio prophetiae, & linguarum, usq; ad vers. 26. Altera præcepta tradit de disciplina publica, seu de forma sacrorum conventuum utiliter instituenda, usq; ad finem.

PRIORIS partis propositio est: prophetia præstat dono linguarum: seu, magis studete, ut prophetetis, quam ut linguis loquamini: vers. 1. *magis tamen ut prophetetis.* Ratio I. à maiore utilitate. Linguae tantum loquentibus. Prophetiae verò audientibus profunt ad institutionem, hortationem, consolationem: magis igitur ædificant. At donum magis ædificans magis est sectandū: vers. 2. 3. 4. *Occupatio.* Ergo linguarum sunt contemnendæ? Imò, inquit, velim vos omnes loqui linguis; modò accederet semper interpretatio: sine qua linguarum nihil profunt: vers. 5. 6. Non prodesse probat à simili: tuba, fistula inconditè sonans est inutilis, ingrata. Sic & lingua non intellecta: vers. 7. 8. 9. 10. *Amplificat linguarum nullitatem à ridiculo effectu:*

A videbor barbarus non intelligenti: vers. 11. 12. 13. 14. *Ratio II.* ab utili prophetiae: quia idiotæ possunt eam intelligere, & preces suas conjungere cum ecclesia, cōsensum doctrinae & fidei attestari, dicendo: *Amen.* Linguis non intellectis calculum addere non possunt: versu 15. *Quid igitur, &c.* *Ratio III.* vers. 20. ex dicto Iesaiæ, 28. 17. Prophetia semper est beneficium singulare: sed linguarum aliquando fuerunt, & sunt pœna: vers. 20. 21. 22. *Ratio IV.* à scandalo cavendo: ne infideles, audientes vos linguis loqui non intellectis, rideant vos, ut malè-fanos homines, &c. versic. 13. *Figuratur antithesi ab utili effectu prophetiae apud infideles & idiotas, qui erudiuntur, & ad fidem alliciuntur, versic. 24. & 25.*

ALTERA PARS parænetica sex canones tradit de usu charismatum cum primis prophetiae in cœtib. ecclesiasticis.

Canon